Ludas Matyi

III. évfolyam, 45. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 november 12

A parlament folyosóján

— Hé, öreg, miért ilyen piszkos a folyosó?
— Mert a Pfeiffer képviselő úr olajra lépett...

70 fillér

Schlachta Abigél

Odakint lefut a nyílt utca során
Táncolni, dalolni se szégyel...

Darvas Szilárd:

Mégegy emigráns

Mint ismeretes, a rendőrség elfogta Hekus Döncit, az áruházi gyilkost, egyidejűleg Pfeiffer Zoltán, a Független Demokrata Párt fasisztamentő vezére külföldre szökött. Ebből is kitünik, hogy demokráciánkban a politikai bűncselekményeket büntetik szigorúbban.

Az üggyel kapcsolatban a „Daily Links" című amerikai sajtóorgánum szerkesztője megbízta Mr. John Hadovát, a lap fürge riporterét, hogy szokott tárgyilagosságával kommentálja a legújabb magyar eseményeket. Mr. Hadova készséggel eleget tett a megbizatásnak, de aznap este túl sok wiskyt ivott és a cikk a szokottnál is jobban sikerült. Ime:

„Magyarországon újabb áldozata van az ellenzéki politikusok ellen indított hajszának. A koncentrált támadás ezúttal Hekus Ödön, a Független Demokrata Párt vezére ellen irányult, aki mint ismeretes, a legutóbbi képviselőválasztások alkalmával a Párisi Nagyáruház listáján jött be a magyar képviselőházba. Akik Hekus Döncinek, ennek a meg nem alkuvó magyar politikusnak, Sulyok Dezső szellemi örökösének gerinces multját ismerik, egy pillanatra sem kételkedhetnek abban, miről is van voltaképen szó. Mr. Hekus, a magyar demokrácia egyik legfenköltebb alakja, kiváló közgazdász és példás családapa. Természetesen nem várta meg, míg mentelmi jogát felfüggesztik, hanem családjával együtt elhagyta hazáját. Puritánságára mi sem jellemzőbb, minthogy mindössze egy véres ballonkabátot hozott magával.

A koholt vádirat szerint Hekus Döncinek kapcsolatai lettek volna Pfeiffer Zoltánnal, a Párisi Nagyáruház rövidáru osztályának vezetőjével, aki több kéjgyilkosságot követett el titokban s így eljárás folyik ellene adóeltitkolás miatt.

Hekus Dönci azóta már Ausztria amerikai zónájában tartózkodik s rövidesen áthajózik hozzánk, hogy Nagy Ferenc, Eckhardt Tibor, Jékely László és Al Capone mellett egyik szószólója legyen az igazi demokráciának."

Vágyálom

1. Ez igen!

2. — Anyukám, néztem neked két gyönyörű lábat a Belvárosban.

A legszörnyűbb szatírkaland

Irta: Gergely Miklós

1.

A lapok mindennap hoznak valami hajmeresztően jóízű szatirhistóriát, de amit Hidrogén Alfonzné mesélt tegnap este, az a maga különösségében egészen páratlan. Elmondom a történetet a szatiroktól kissé már elfásult hölgyolvasóknak, hadd villanyozódjanak fel egy kicsit.

2.

Hidrogénné, amint elmesélte, vasárnap Bubuska Kelemenéknél volt vendégségben. Nem időzött sokáig, tizenkét óra nyolc perc volt és Hidrogénné nekivágott egyedül a sötét Gázszag-utcának.

3.

Alig tett tíz lépést, észrevette, hogy egy férfi követi. Lopva rápillantott; nem lehetett kétség. A férfinak húsos kifordult szája volt és bizonyos mohóság tükröződött a tekintetében.

— Szatír! — suttogta halálravált arccal Hidrogénné és már látta magát négyfelé darabolva, mert ismerte a szatírok ízlését, régi újságolvasó volt.

4.

Ekkor meghallotta a szatír hangját. Méltó volt a külsejéhez, igazi szatírhang volt, buja és elvetemült. Lassan, megelégedetten, szinte szótagolva dörmögte, tisztán és érthetően:

— Újabb kéjgyilkosság!

5.

Hidrogénné idegei felmondták a szolgálatot. Velőtrázóan felsikoltott, nekiesett a szatírnak és rettentően felpofozta.

A szatír az első pofonnál nagy szemeket meresztett, de a másodiknál elkezdett ő is velőtrázóan üvölteni:

— Megbolondult a nagysága? Mit akar tőlem?

— Még magának jár a szája, undok szatír! — fuldokolta Hidrogénné. — Meg akart gyilkolni!

— Maga bolond, nagysága — nyugtatta meg a szatír. — Egy pár Világom maradt délutánról, azokat akartam eladni, azért kiabáltam a címeket...

Egy pfeifferista vendéglőben

— Mit lehet kapni?
— Már csak Gulyás van.

A bizonytalanság öl

Robi, a Hullám napivendége csapja a szelet a habok pesti nimfájának.

— Vera, ez nem mehet így tovább! Tisztán akarok látni, tudnom kell, hajlandó-e feleségül jönni hozzám, igen, vagy nem?

— Magához? Hahaha! Soha!

Robi föllélegzik:

— Hálaisten, akkor nyugodtan udvarolhatok magának.

A figyelmes borbély

Ez is egy megoldás

— Szent Isten, micsoda kalap!
— Na ja, nincs lakásom, és fedél alatt akarok lenni.

(Sie und Er)

Példázat

arról, hogy miért nem sikerül a sok rendelet ellenére se letörni a drágaságot?

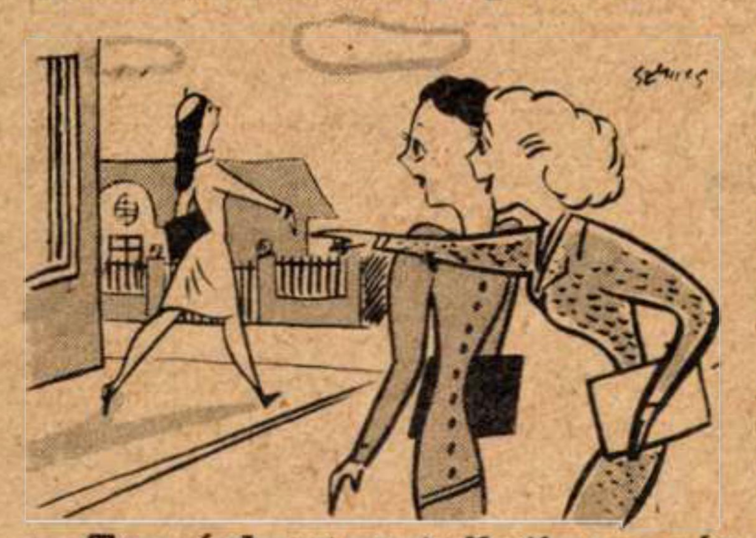
Kredenc Jenő bemegy a drogériába és dühösen rátámad a drogistára:

— Maga becsapott engem. A poloskaírtószer, amit olyan nagyszerűnek mondott, nem ér semmit.

A drogista felhördül:

— Mi, hogy az én poloskaírtószerem nem ér semmit? Ez rágalom. Az én szerem elsőrangú. Ilyen poloskaírtó nincs az egész világon. Biztosan a maga poloskái rosszak.

Falusi kislány pesten

— Te, nézd azt a tyúkot! Az még életében nem ült taxiban.
— Mert vidéki?
— Nem. Mert eddig egy államtitkár volt a barátja.

Bál a piacon

Operett egy felvonásban

Tojás (fel és alá sétál izgatottan, nézegeti az óráját): Vajjon hol késik az a csapodár Krumpli Ella? Azt mondták, hogy itt lesz, de nem jön a hűtlen, pedig milyen szép rakottkrumpli lenne belőlünk. (Tánc.)

Gimbelem, gumbolám,
Légy enyém, burgonyám,
A félelemre nincs okod,
Úgyis elrejtlek, jól tudod!

(Próza.)

Nem jön a büdös, pedig milyen szépen énekelek.

Liszt: Maga mondja valakire, hogy büdös? Szagolja meg magát!

Tojás (előkelően): Először is nincs orrom hálistennek, másodszor pedig ne a szagomat nézze, hanem az áramat. Különben is, ha sokat ugrál, majd én is eltünök!

Liszt: Mit vág fel? Én már régen el vagyok tünve!

Gyufáné (jön sikoltozva): Segítség, eltünt az uram!

Citrom (savanyúan): Nézze, Tojás úr, nem akarom önt féltékennyé tenni, de nekem gyanús ez az eltünés! Nem volt ennek a gyufának valami paklija a krumplival?

Tojás (megdöbbenve): Hah! Ez nincs kizárva! Úgyis olyan lobbanékony volt mindíg!

Fogyasztó (jön bátortalanul): Szabad nekem is bejönni?

Citrom: Hű, de szemtelen!

Liszt (megvetően): Hagyja, csak jöjjön nyugodtan, mi gerinces élelmiszerek vagyunk, minket nem lehet megvásárolni!

(Tánc és ének.)

Én vagyok a liszt,
A szép barna liszt,
Üzenem a fogyasztónak:
Orrodra csipiszt!

Krumpli (hangja a pult alól): Ne csináljatok ilyen zrít gyerekek, mert észrevesz a fogyasztó!

Tojás (zokogva): Jöjj elő, te céda!

Citrom (savanyúan): Na, mit mondtam? Ott van a gyufa is! Ki tudja miket csináltak ott a pult alatt!

Krumpli: De Tojikám, esküszöm, hogy nem volt köztünk semmi, csak egy láda szappan!

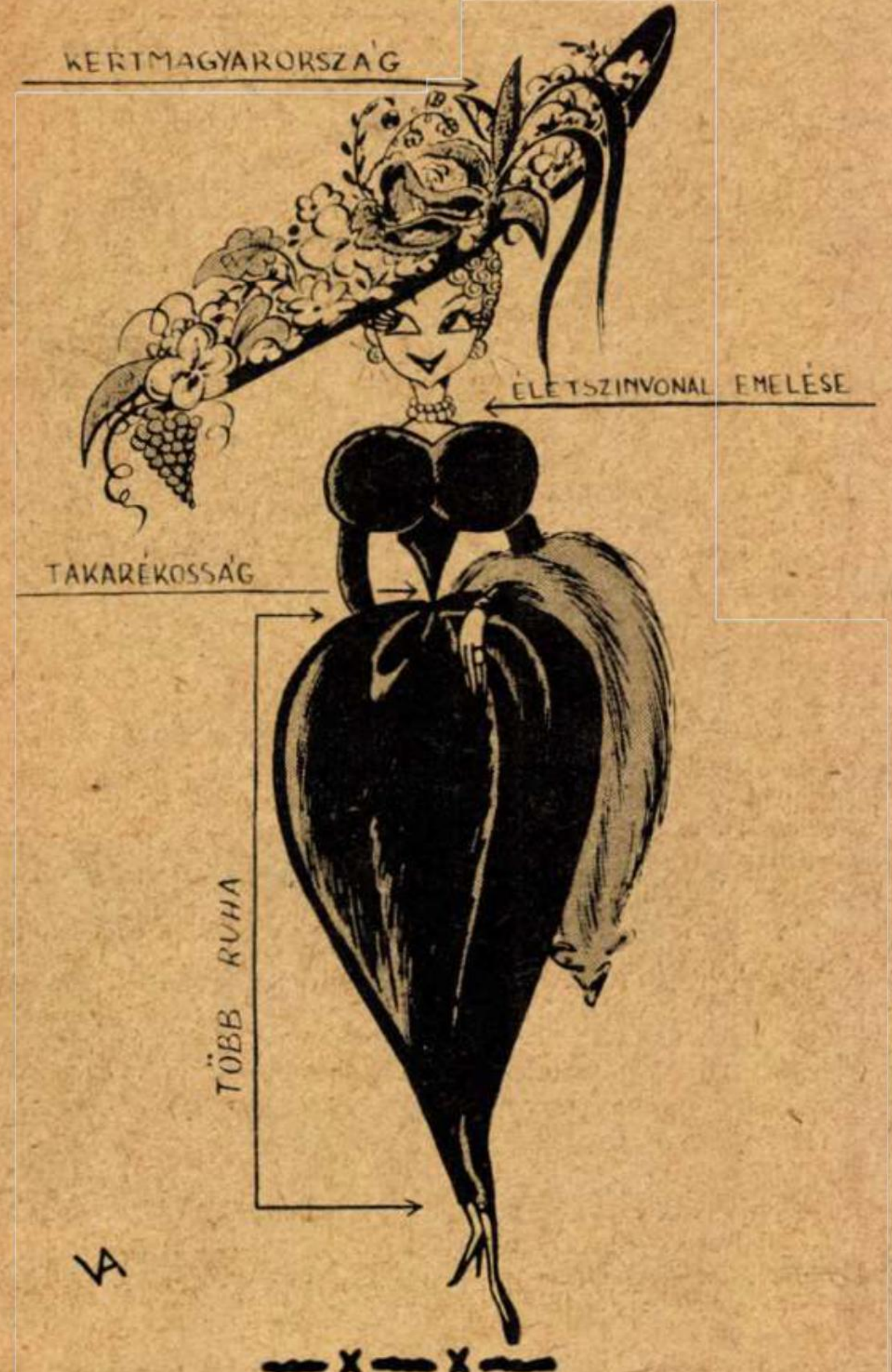
Tojás: Akkor tiszta vagy! Jöjj elő!

Krumpli: Egy frászt! Gyere te ide a pult alá! Tudod, hogy a boldogsághoz elég egy kis zug!

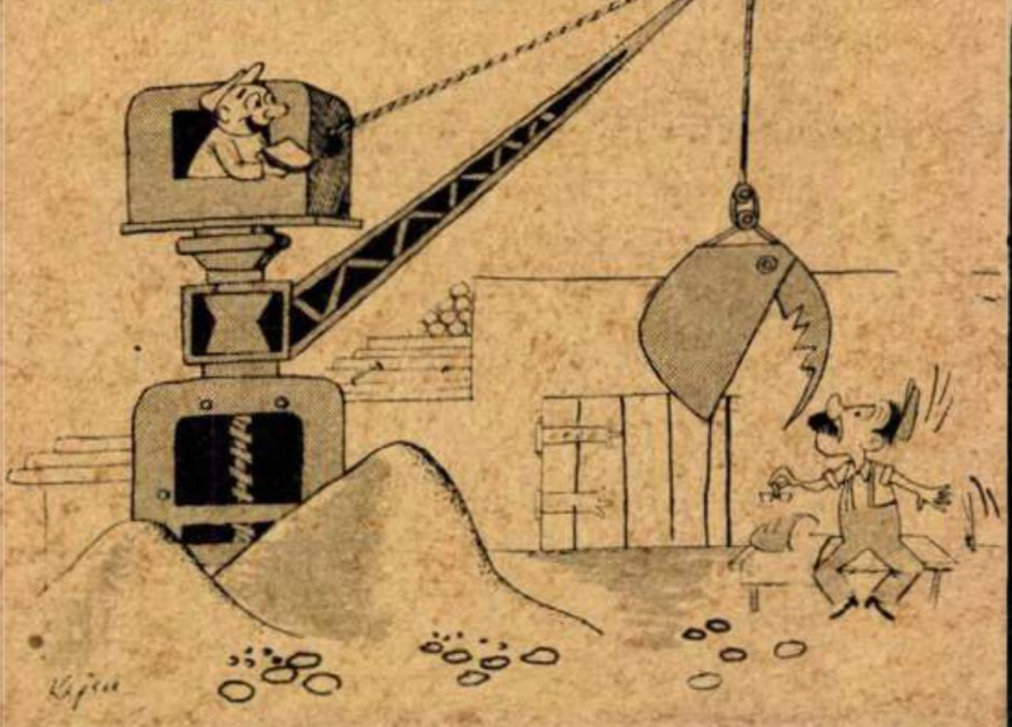
Feketézők kara: Nekünk mondja?

(A függöny lemegy, az árak felmennek.)

Női divat a hároméves terv jegyében

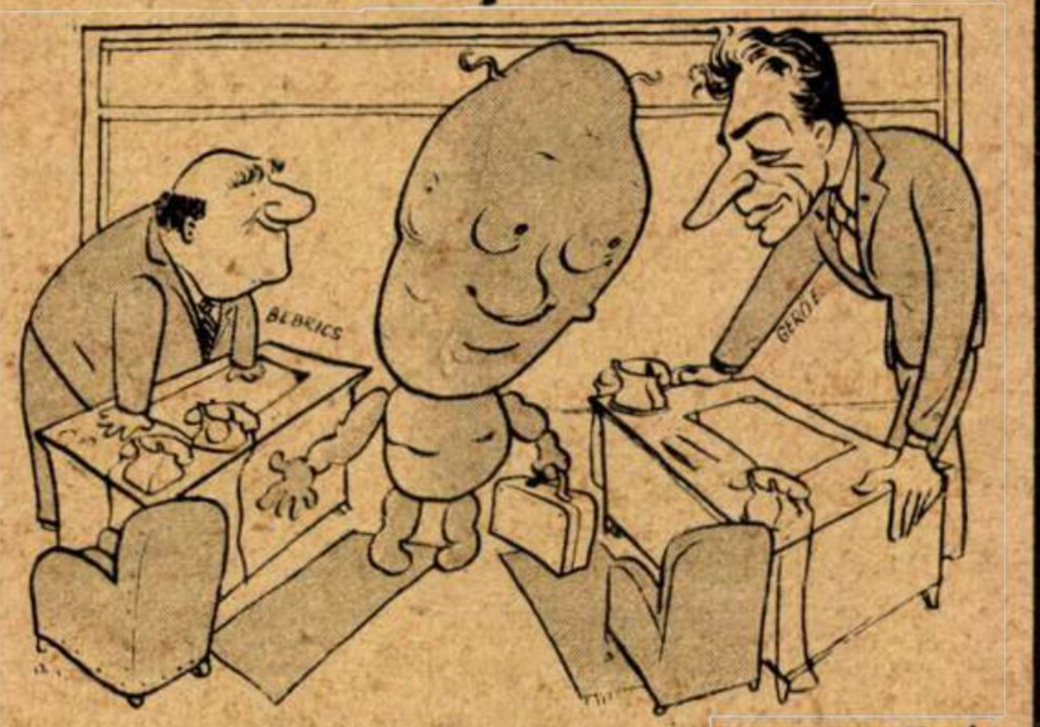

Praktikus

— Légy szíves, öregem, adj egy csipetnyi sót!

A krumpli kérdez

A krumpli: Hát ha az urak már felhoztak Pestre, akkor tessék megmondani, hova lettem?

Biztos gyógyszer

Patkánymama: Vérszegény a kicsike, erősödnie kéne.

Patkányprofesszor: Majd rendelünk neki egy kis patkánymérget.

Tilos a szenzáció!

A legújabb miniszteri rendelet megtiltja az újságoknak, hogy cikkeiket szenzációs címekkel lássák el és ezzel az amúgy is izgatott kedélyeket tovább izgassák. Az eddigi vésztjósló és vértől csöpögő címek helyett a jövőben ilyen cikkcímekre lehetünk elkészülve:

TRUMAN ELNÖK SZERINT A SZOVJET-AMERIKAI FESZÜLTSÉG KÖNNYEN VITATKOZÁSBA ROBBANHAT KI. VEGYÜNK GYUFÁT, MERT OLCSÓBB ÉS PRAKTIKUSABB, MINT AZ ÖNGYÚJTÓ.

JAVUL A GÖRÖG KÖZELLÁTÁS. A GÖRÖGORSZÁGI TORZSALKODÁSOK EREDMÉNYEKÉNT EGYRE KEVESEBB EMBERT KELL ÉLELEMMEL ELLÁTNI.

MARHAEXPORTUNK ÖRVENDETES EMELKEDÉST MUTAT. PFEIFFER ZOLTÁN TEGNAP BÉCSBE ÉRKEZETT.

HORNYÁK MANCIKA A SZERELEMTŐL ELVESZTETTE A FEJÉT. AZ EGYIK LÁBÁT MÁR SIKERÜLT MEGTALÁLNI.

HEKUS DÖNCI MÁR BEVALLOTTA, HOGY SZÁJON CSÓKOLTA ERZSIKÉT. ERZSIKE A CSÓKTÓL ÚGY ELVESZTETTE A LÉLEGZETÉT, HOGY MÁIG SEM TALÁLTA MEG.

JÓSZÍVŰ ÖREGÚR KÖZELLÁTÁSI AKCIÓJA. JEGY NÉLKÜL OSZTOTT CUKROT 14 ÉVES LEÁNYKÁKNAK. A BELÜGYMINISZTER NÉHÁNY ÉVI INGYENLAKÁSSAL TÜNTETTE KI A NEMSSZÍVŰ ADAKOZÓT.

A BUDAPESTI TEXTILGYÁR ALAPTŐKÉJE A MULT HÉTEN SÚLYOSAN MEGBETEGEDETT. ORVOSAI MAGASLATI LEVEGŐT AJÁNLOTTAK. A VEZÉRIGAZGATÓ SZEMÉLYESEN VITTE KI SVÁJCBA.

LEÉGETT AZ MTK. 2:0-RA KIKAPOTT A KISPESTTŐL. EZENKÍVÜL LEÉGETT MÉG HÁROM GYÁR.

Orvos és paciens

Paculka álmatlansága miatt fölkeresi a MABI-orvost.

— Elalvás előtt vegyen be egyet ebből a tablettából.

— És ha attól sem tudnék elaludni?

— Akkor három óra mulva újra vegyen be egyet.

— És ha még akkor sem tudnék elaludni?

— Akkor megint egyet...

— S föltéve, hogy még akkor sem aludnék el, megint vegyek be egyet három óra mulva?

— Fölösleges. Akkor csak keljen föl, mert már úgyis reggel lesz.

Divatos költemény

Hogy Budapest népe a divathoz szokna,
min a lapok írják, hosszú lesz a szoknya,
több lenne az erkölcs, kevesebb, mit látnék,
melegebb a napfény, hűvösebb az árnyék,
s mert a guba kevés és a textil drága,
fekete éjszaka borul a világra.

Szegény emberek közt sok van, aki bánja,
zokog Csicsónénak mind a három lánya,
annál boldogabb a Sötét Ödön nője,
eztán még kevesebb látszik ki belőle,
mert görcsös a térde, dundi a bokája,
bájait takarni van elég okája.

Ég a napmelegtől a kopár szik sarja,
rengeteg szoknyának rengeteg az alja,
s mialatt a divat van ép megunóban,
én azon töprengek, mi van az UNO-ban
s bízva, hogy nem fordul majd a vége rosszra,
látom, hogy fordul a béke hossza hosszra.

Pusztító járvány Amerikában

Hatalmas népbetegség ütötte fel a fejét az Egyesült Államokban. A betegség úgy kezdődik, hogy a szerencsétlen beteg vérszemet kap. A vérszem következtében a beteg látási zavarokkal küzd, mindent rózsaszínben lát. Később külön megalománia fejlődik ki benne, téveszmékkel súlyosbítva. A beteg teljesen elveszti a józanságát, hatalomittassá válik. A hatalomtól teljesen megrészegedik, teljesen a fejébe száll nekije. Hatalomittasságában ingerültté válik, s üldözési mánia fogja el. Ez a kór azonban az orvostudományban eddig ismert üldözési mániának egy fordított, vagyis retrográd formája, tudniillik ő üldöz másokat. A vöröst és a feketét nem bírja, attól teljesen megvadul. A betegség okozójának általában a *bacillus imperialisticust* tartják, de sokak szerint az atombomba egyik káros hatása. Az új járványként fellépő hatalomittasság tudományos neve különben: Delirium Trumans.

A 7 legpajzánabb vicce

A newyorki repülőtéren Nagy Ferenc, Eckhardt Tibor és Jékely László fogadta Varga Bélát. A fogadók valósággal versengtek, hogy melyikük lássa vendégül Vargát, de Jékely elvágta a vitát:

— *Az én házamba fogsz jönni, Béla!*

Mire Varga Béla elpirult és zavartan hebegte:

— *De kérlek, Lacikám, öreg ember vagyok én már ahhoz...*

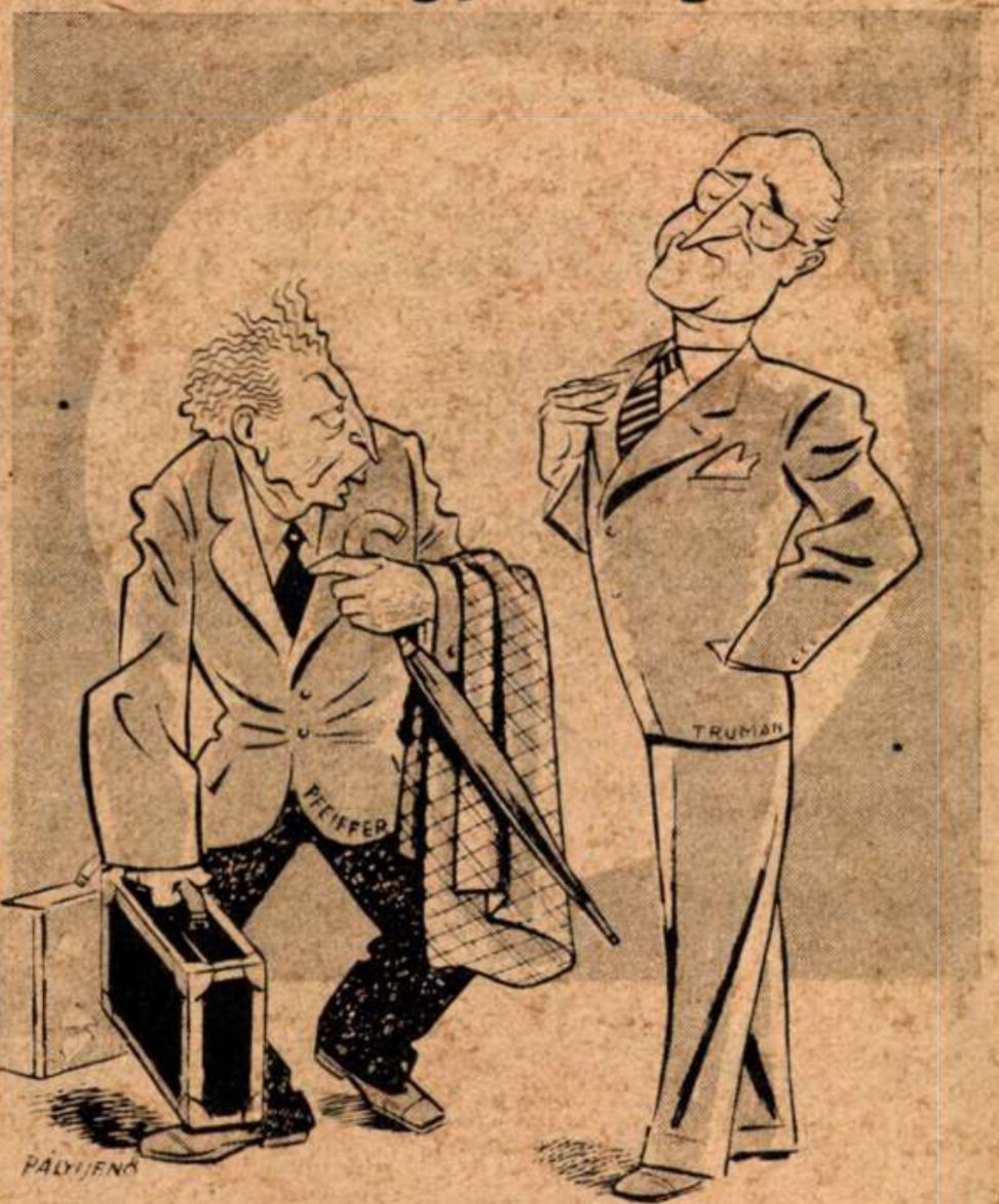
Nem tehet róla

— Miniszer úr, nem adnak a kutak elég petróleumot, fúrni kéne.

— Gazduramék, én folyton fúrok, de nincs eredménye.

Abban a nagy tolongásban...

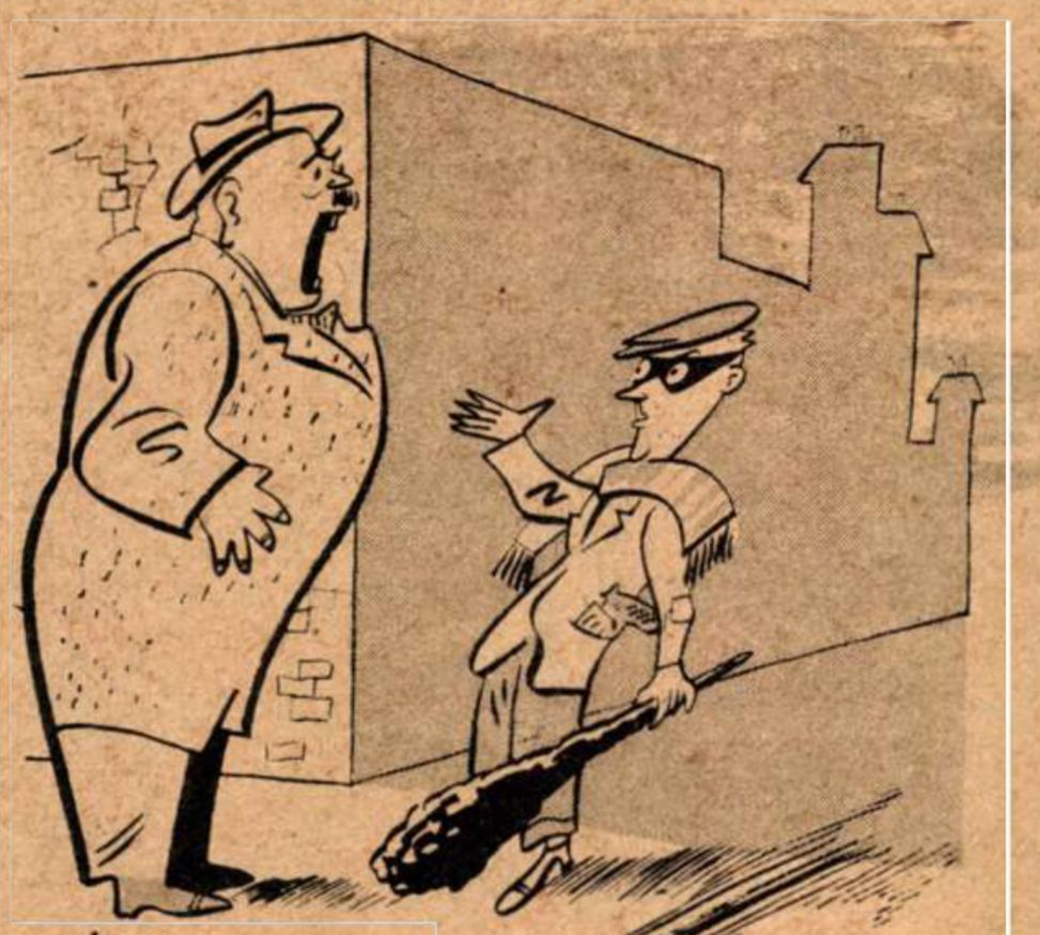

Truman: Isten hozta Mikolajczyk úr.

Pfeiffer: Bocsánat elnök úr, én a Pfeiffer vagyok.

Truman: Ejnye, ne haragudjon, de annyi már itt nálunk az összeesküvő, hogy az Isten se ismeri ki magát.

Peches vetkőztető

— Allj!

— No mi kell?

— Izé... csak azt akartam kérdezni, nem tetszik tudni véletlenül, merre van a Király-utca?

Az ugandai Gundel konyhájában

Főszakács: Kicsit girhes, de azért típusmenübe jó lesz.

Na miért?

— Miért vállalják maguk Pfeiffer utódának szerepét?
— Nézze, Révai úr, így sokkal könnyebb, mint útlevél után futkosni.

Görög-török tanácskozás Ankarában

(Jezs, Belgrád)

Gergely deák: **BÁR**

Ballada a bártulajdonos Bubuskáról

Hallgassátok meg híveim most
Bubuska úrnak esetét,
Bubuska úrnak bárja volt, hol
Konyakot mért és feketét,
Az étlap finom ételekkel
S magas árakkal volt tele,
Jelszava volt Bubuska úrnak:
Mindent a vendégbe bele,
Mindent a vendégbe bele!

Egy buci öt forintot kóstált,
Egy dupla fekete tízet,
A jó bort száz forintért mérte
S nyolcvan forintért a vizet,
Semmi fogyasztás húsz forint volt
És tizet kóstált a fele,
Jelszava volt Bubuska úrnak:
Mindent a vendégbe bele,
Mindent a vendégbe bele!

Ám egy nap tyúkok s palik helyett
— Meg kell szakadjon itt a szív! —
A bárba csomó nyomozó jött
(Vagy hekus, azaz detektív)
És Bubuska urat keresték,
Kinek feje gonddal tele,
Töprengett most is, hogyan adjon
Mindent a vendégbe bele,
Mindent a vendégbe bele!

Keresték őt és megtalálták,
Éppen egy bucit drágított,
Tessék velünk fáradni, mondta
A detektív, ki rányitott
Bubuska úr követte őket,
De nyugalommal volt tele:
Mi baj lehet, hisz' jelszavam volt:
Mindent a vendégbe bele,
Mindent a vendégbe bele!

Hiába volt nyugodt Bubuska,
Kapott tíz kemény hónapot,
Kitiltották őt Budapestről
És pénzbüntetést is kapott,
Nem volt szegénynek szerencséje,
A sors így babrált ki vele:
A bíró jelszava is az volt,
Mindent a vendégbe bele,
Mindent a vendégbe bele!

Példázat arról,

vajjon olyan nagy szerencsétlenség-e, hogy Schlachta Margitból hiányzanak az államférfiúi képességek.

Gugyerák gazdagon akar nősülni és elmegy a házasságközvetítőhöz.
— Van egy pont magának való nő, — mondja a házasságközvetítő — rettentő gazdag.
— És mi baja van a nőnek? — kérdi Gugyerák.
— Elől-hátul pupos, az egyik lábára sánta, görbe az orra és kancsal.
— Hát ez rettenetes — nyögi Gugyerák.
— Várjon, — szól a házasságközvetítő, — az egyik füle hiányzik.
— Még ez is?
— Mit akar? Tiszta haszon, amije hiányzik neki.

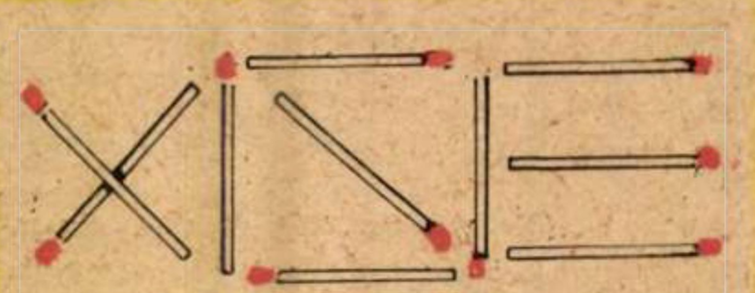
Példázat arról,

hogy a zsíros állásban lévő emberek miért feledkeznek meg egykori barátjaikról.

Ödönke megkérdezi a papájától:
— Apuka, magyarázd meg nekem, mi az az egyke?
— Egyke fiam az, hogy egy családban csak egy gyerek van.
— Na, akkor engem nem érdekel — mondja Ödönke, — mert én már itt vagyok.

Gyufarejtvény

Rakjunk ki tíz gyufaszálat a következő alakzatban:

Most vegyünk el ebből három szálat, de úgy, hogy előbb megírjuk a szerkesztőségnek, hogy hol sikerült beszerezni a gyufát.

Faviccek a hideg ellen

— Nekem reakciós fát adjon.
— Hogy érti ezt kérem?
— Régi vágású legyen.

— Milyen fát parancsol?
— Amivel fűteni lehet.
— Ja kérem, különleges fákat nem tartunk.

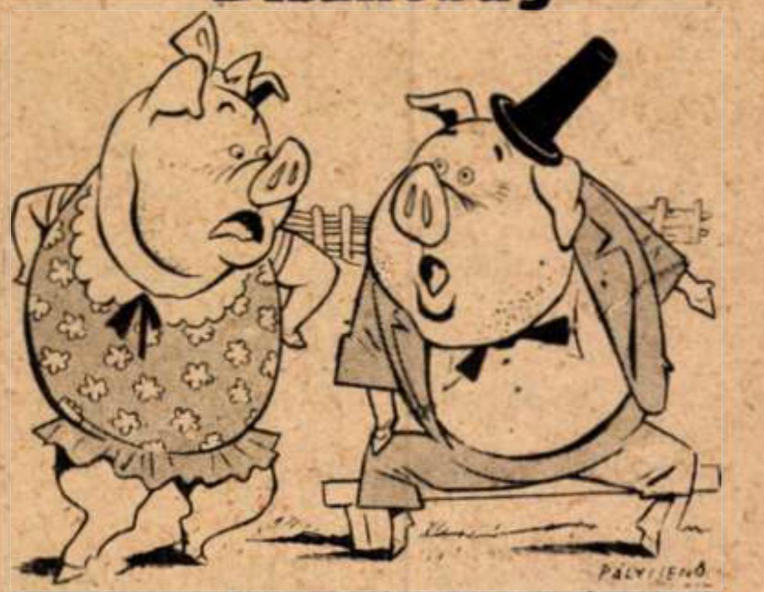

— De szépet álmodtam az éjjel.
— Micsodát?
— A pincémben egész éjjel esett az eső.

— Kérek egy mázsa fát.
— Nem adok. A multkor is eltüzelte.

Disznóság

— Szégyelje magát, Karaj úr! Folyton malackodik és disznó vicceket mesél. Hogy lehet valakinek ilyen moslék szája?

A7 leghülyébb vicce

A történelem tanára megkérdezi az iskolában Kucserától:

— Ki volt III. Henrik apja?

— II. Henrik.

— Helyes. És ki volt I. Lajos apja?

— Nulla Lajos.

Közgazdasági karrier

Sötét Ödön azt mondja a kávéházban Havlicseknek:

— Tudja, én a magam erejéből lettem az, aki vagyok.

Havlicsek megkérdezi:

— Most még csak azt mondja meg, mi akar ez lenni, dicsekvés, vagy mentegetőzés?

Elgondolni is rossz

Havlicsek azt mondja Kredenc Jenőnek:

— Hát tudja, én örülök, hogy nem Angliában születtem.

— Miért?

— Na hallja. Egy büdös szót sem tudok angolul.

A 7 legangyalibb vicce

Malcsák kisfiával, Ödönkével sétál a Szigeten, amikor az egyik fáról egy madárka leküldi névjegyét pont a papa orrára.

— Mi volt ez? — kérdi Ödönke.

— Az égi angyalkák futballoznak, — magyarázza a papa orrát törölgetve — és az egyik valószínűleg leejtette a labdáját.

Ödönke mégegyszer megnézi Malcsák orrát és így válaszol:

— De jó, papa — hogy neked még vannak illúzióid...

Takarékos ember

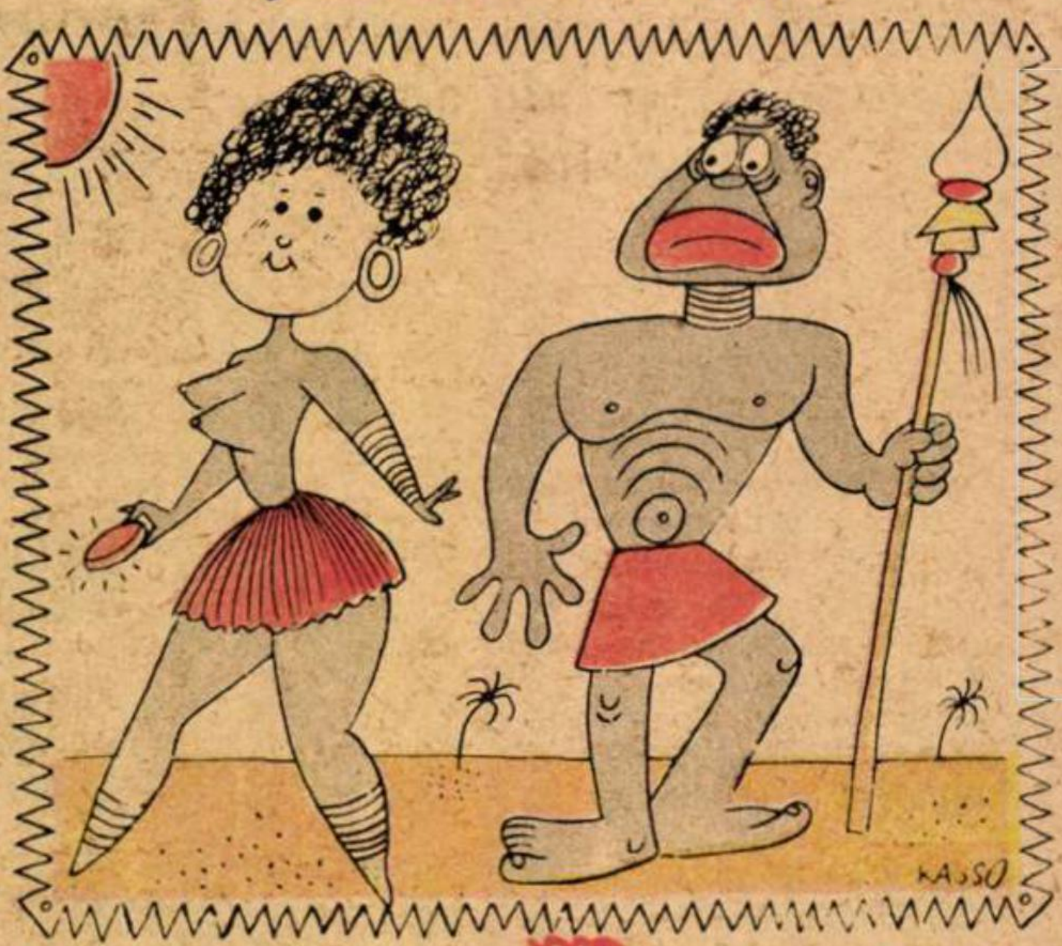
Két csavargó beszélget egy ligeti padon:

— Ezentúl nem fogok mosakodni, haver.

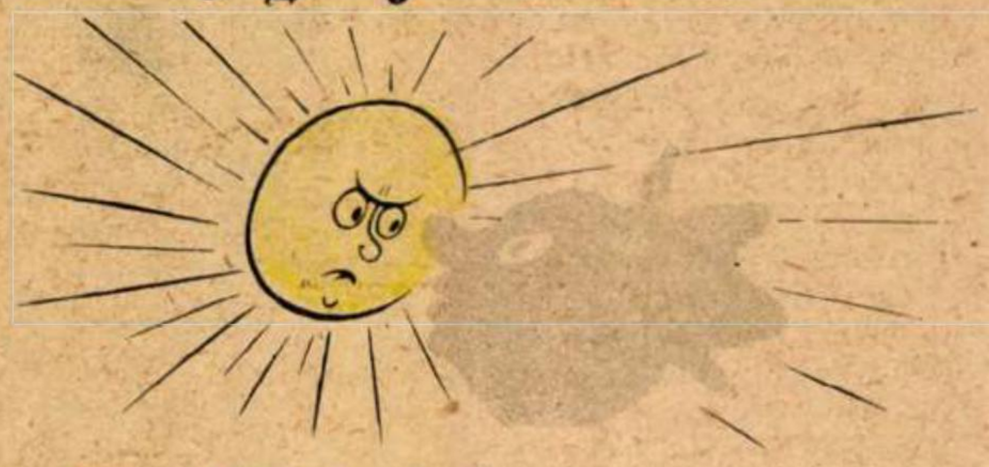
— Miért?

— Mert hallom, hogy megadóztatnak minden luxust...

A párisi arckrém

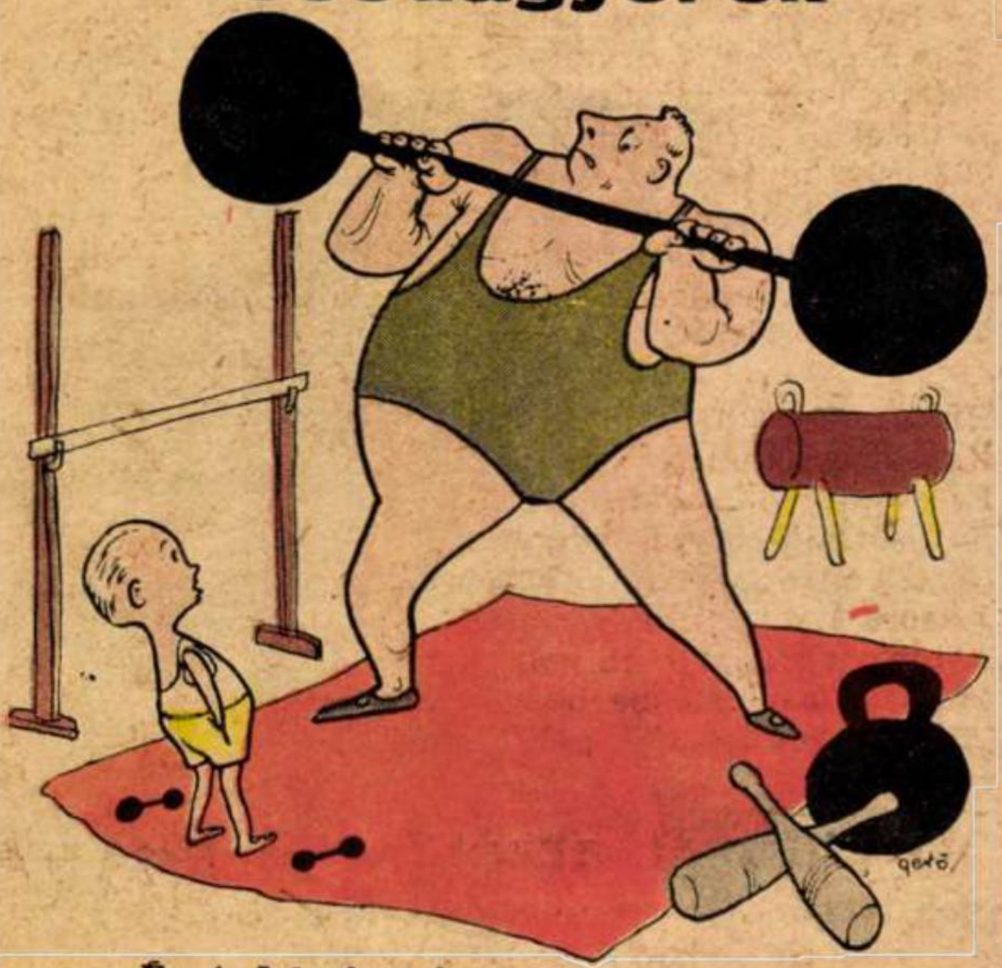

Jogos felháborodás

A nap a felhőhöz: Hallja, menjen innen, vagy fizessen fényűzési adót!

Csodagyerek

— Én tudok ám olyasmit csinálni, amit a bácsi nem tud.

— Mit?

— Nőni.

Peyer Mikes Kelemen

Hát én merre menjek, hát én merre szálljak,
Melyik szögletébe széles e világnak,
Szük Magyarországból?...

Kellemetlen SZIMFOLT

A SzIM Bölcsföldi nevű főtitkára legutóbb a Szovjet ellen beszélt. A hallgatóság egyik tagja megkérdezte szomszédjától:

— Kinek a földije ez a Bölcsföldi?

A másik legyintett:

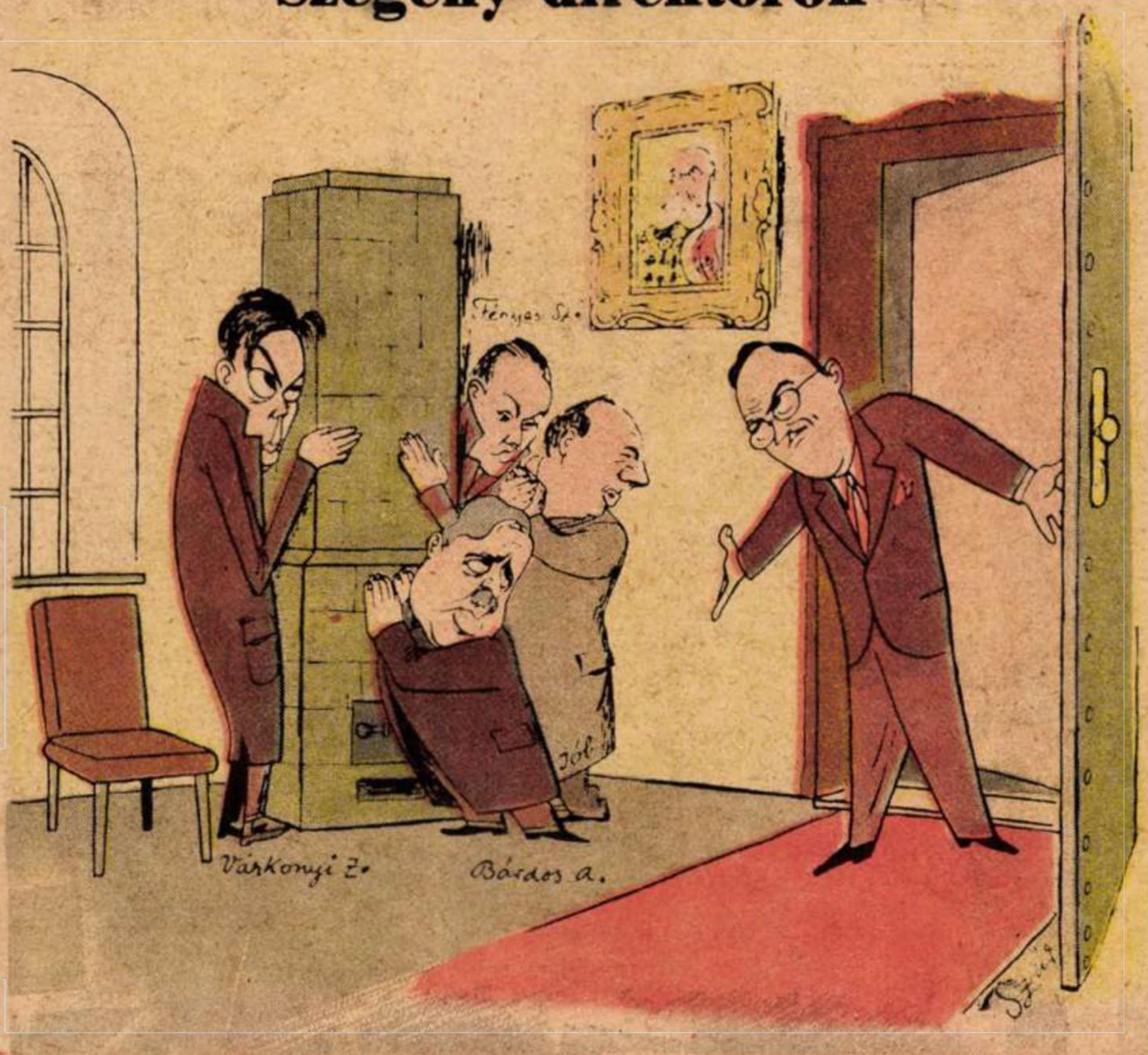
— Ne azt kérdezze, hogy kinek a földije ez a Bölcsföldi, hanem, hogy kinek a bölcse?

A látszat csal

— Hallom olyan jól megy maguknak, hogy állandóan két cselédet is tartanak.

— Fenéket. Az egészből annyi igaz, hogy az egyik jön, a másik megy.

Szegény direktorok

— Direktor uraim, a kormány beszüntette a színházak támogatását.

— Akkor legalább tessék megengedni, hogy még melegedjünk egy kicsit.

SCHLACHTA LEÁNYKÁI

— Maguk missziós nővérek?

— Igen.

— Hát akkor miért osztogatnak fasiszta röpcédulákat?

— Mert ez a missziónk.

A cukrászdai razziák után

— Floki ,most menj be te! Én már telezabáltam magam bűnjellel...

Példázat arról,

hogy a Független Demokrata Pártnak új vezére lesz.

Malcsák újra megnősült és idős ember lévén, hozzáillő, tiszteskorú asszonyt vett feleségül. Hazavitte az asszonyt és így mutatta be a gyerekeknek:

— Na, gyerekek, itt van az új mama.

Mire Jenőke félrehívta a papát és a fülébe súgta:

— Papa, az Istenért, hol új ez?

Példázat arról,

hogy az ellenzéki pártok lapjai miért nem szellőztetik saját ügyeiket?

Mancika rossz fát tett a tűzre. A mamája ráparancsolt, hogy esti imájában mondja meg az Istenkének a bűnét. Másnap reggel megkérdi tőle:

— Na, elmondtad az Istenkének, hogy milyen rossz voltál?

— Nem, anyuskám — feleli Mancika — meggondoltam az ügyet. Mégis csak jobb, ha köztünk marad a dolog.

Náci menedékhely Délafrikában

Az oroszlán: Ajvé, itt vannak a nácik! Nem fognak lekonkurrálni minket ezek a vadállatok?

ITT a típusfilm!

Az amerikai filmvállalatok föllelkesedve a típusebéd sikerén, elhatározták a típusfilmek gyártását. Eddig az amerikai filmvállalatok nem gyártottak típusfilmeket, ami azt jelentette, hogy minden filmnek más volt a címe, csak a tartalma volt ugyanaz. Kiderült azonban, hogy sokkal gazdaságosabb, ha a címet se változtatják meg, mert az is bizonyos fejtörést igényel. A típusfilm így fest:

Kiki a párjával

Revűdráma az 1867—1945-ös háborúból

Szcenáriumát Homeros Iliás című vígjátékából írta Dante és Shakespeare. Párbeszédek: Goethe. Beethoven eredeti zenéjét jazzre hangszerelte Wagner Richard. Ruhatervező Mrs. Smith, különleges fényhatások Mr. Brown. A dalszövegeket írta John Bumm és Publius Ovidius Naso.

Texas egyik vadregényes csücskében fekszik Miss Jones, aki egy forró téli napon egy szélesvállú pilótafőhadnagyot szül apja ranch-ján, de olyan finom nevelésben részesült, hogy ezt nem veszi észre. Amikor végre nagynehezen mégis észreveszi, már késő, mert kiderül róla, hogy nem is lány, hanem szakállas korvettkapitány egy hajón, amelyet még az 1867-es polgárháborúban elsüllyesztettek az északiak. Lelkiválságát jóságos öreg nagybátyja oldja meg, aki eltáncolja vele a Boogie-Woogiet, mintha mi sem történt volna. Miss Jones ettől megtér, levágatja a szakállát és átjön Európába, ahol minden pilótafőhadnagy azt hiszi róla, hogy ő az anyja, annyira megváltozott.

Közben kitör a háború és a pilótafőhadnagyok mind bevonulnak, mielőtt eltudnák dönteni, hogy melyiküknek az anyja Miss Jones. Miss Jones elhatározza, hogy vagy szül egy új pilótafőhadnagyot, vagy táncolni fog az új Cochran-revüben. Élemedett kora miatt kénytelen az utóbbit választani. Itt tomboló sikert arat ezzel az egyszerű kis dallal:

Ihay, choahay, fahay,
Londonban alkonyul,
Az orrom lekonyul,
De lelkem felkonyul,
Mert: fecskemadár szállj,
Lesz még angol nyár,
Lesz még angol tél,
A fene se fél,
Piccadilly bumm!

Ettől az emberek annyira megijednek, hogy menten béke lesz. Miss Jones karjába emeli a kétszázhatvanezer pilótafőhadnagyot és a távolodó hajóról elhaló hangon suttogja:

— Megyek vissza Texasba elölről kezdeni azt a büdös életemet, mert két órát egész jól el lehet tölteni evvel a marhasággal.

Az angol élelmiszer-helyzetről

— Ha látsz valamit, fiam, ami ehetőnek néz ki, vedd meg!

(Punch)

TERMÉSZETI CSODA

Arisztid békésen horgászik Taszilóval a Balaton partján. Egyszerre csak egy döglött halat sodor partra az ár.

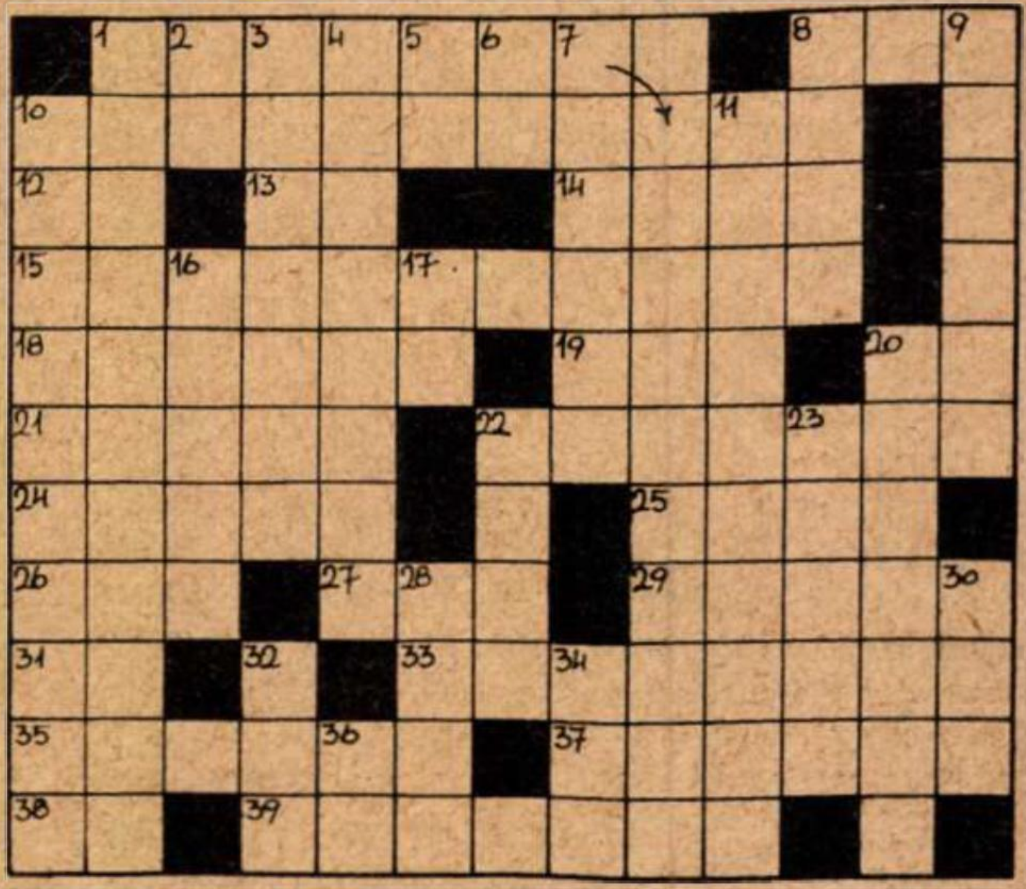
— Hát nem érdekes, kérlekalássan?
— Micsoda, kérlekszépen?
— Hogy egy ilyen hal is a vízbe fulladhat.

CSAK a szórakozás kedvéért!

MULTHETI SZÁMUNKBAN KÖZÖLT KERESZTREJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE.

Vízszintes: 1. Jakobinusok. 12. Előrelátó. 13. Eke. 15. Rábadoroszló. 17. Oz. 18. tÁtló. 19. Margó. 22. Barrel. 22. Etruria. 26. Ostor. 27. Kortesbeszéd. 29. Ls. 30. Álo. 31. Okosit. 3. An. 34. Nina. 36. Ue. 37. Pál. 39. Szi. 40. Dráma, 43, Ir.

Függőleges: 1. Jerome Klapka Jerome. 2. Alázatos. 3. Kőb. 4. Orangután. 5. Bed. 6. Ilon. 7. Nár. 8. Utóda. 9. Sós. 10. Keltetés. 11. De. 14. Kóllodium. 16. Zárszó. 20. RRR. 21. Orel. 22. Bab. 23. Roskad. 25. Isonzo. 28. Eon. 32. Teak. 33. Alj. 35. IIM. 38. Áa. 39. Sr. 41. Ri. 42. Ár

VÍZSZINTES:

1. Szállóigévé vált Karinthy-halandzsa
8. Padlásholmi
10. Falu Ugocsa megyében
12. Megvéd a bajtól
13. Szürke fém
14. Szigetlakó nép
15. Egy magyar film címe volt
18. „Vonaton jár"
19. Szebenben van (!)
20. Ezen a napon
21. Körúti madár
22. „Megszüntet egy vérzést
24. Ali — kiskorában
25. A borjúhús angol neve
26. Szabadságharcunk egyik tábornoka volt
27. Király, franciául
29. Szénmárka
31. Csont, száj, latinul
33. A tréfa (és a pofon) lelke
35. Görögország klasszikus neve
37. Francia férfinév
38. Egyesült Nemzetek, idegen rövidítése
39. Zöldszínű drágakő

FÜGGŐLEGES:

1. A szabályoktól eltérően
2. Ugyancsak, szintén
3. Templomi emelvény
4. Koralisziget és fővárosa az Indiai-óceánban
5. Kutya, kutya, tarka (!)
6. Elemista kiejtésű betű
7. „Amelyik emberrel"
8. Művészeti író (Károly)
9. Alacsonyrendű vízinövény
10. Pusztaság és zűrzavar (Mózesnél)
11. Jusson eszedbe néha!
16. Turkesztáni folyó
17. Speciális magyar igevégződés
20. Világhírű székesegyház
22. Nem csak az
23. Ajtóbiztosító
28. Pestközeli község
30. Régi görög törzs
32. Német összehasonlító szó
34. Török hivatali cím
36. Annyi mint, rövidítve.

LONDON örömmámorban!

...mert ennivaló nincs ugyan, de Mikolajczykot már jegy nélkül lehet kapni.

KIS PANOPTIKUM

Írja: Tabi László

A határozatlan ember

A határozatlan ember bement a vendéglőbe, hogy megebédeljen. A pincér elébe tette az étlapot, a határozatlan ember — noha farkaséhes volt — hosszan nézegette. Végülis nagynehezen kinyögte:

— Egy menüt kérek.

— Húslevessel, vagy burgonyalevessel? — kérdezte a pincér.

A határozatlan ember erre előbb maga elé nézett, aztán hirtelen felkapta a fejét és a plafont figyelte. Közben megidézte a húsleves és a krumplileves ízét s figyelte, hogyan reagálnak a nyálmirigyei. Mindkettőhöz nagy kedve volt, de mert a menűhöz csak egyféle leves járt, tovább tünődött.

— Tejfölös a burgonyaleves? — Kérdezte hirtelen, mert egy pillanatra úgy érezte, hogy a krumplileves mellett van a helye.

— Nem kérem — így a pincér — nem tejfölös.

A határozatlan ember most már ebben az irányban gondolkozott tovább. A pincér ezalatt ott ált mellette s arra gondolt, hogy előző vasárnap milyen jó filmet látott.

— A húsleves persze nagyon forró — mondta ekkor a határozatlan ember, nem is kérdő-szinezettel, inkább csak azért, hogy jelezze: foglalkozik az üggyel. Forró húsleves — tejföltelen krumplileves; az esélyek e pillanatban egyenlőknek mutatkoztak.

— Tessék talán burgonyalevest... — mondta a pincér bágyadtan — nagyon finom.

— Csipetke van benne?

— Van, hogyne kérem, van, van... — felelte a pincér mohón — nagyon finom csipetke van benne, csemege csipetke kérem...

A határozatlan ember persze nem hagyta elszédíteni magát. Ismerte ezeket a lelkiismeretlen pincéreket. Mit nekik, hogy a vendég mit eszik?

— A húslevesben csigatészta van? — tette fel hirtelen a keresztkérdést.

— Nem. Metélt.

Bosszúsan pattintott az ujjával: itt volt a döntő lélektani pillanat. Ha most a húslevesben csigatészta lett volna, a kérdés eldől. De így... A helyzet még nyílt.

— Nézze — mondta a pincnöknek — ha a krumplileves nem nagyon borsos... Tulniillik az epém...

— Tudom kérem. Nem nagyon borsos.

— És nem is nagyon paprikás.

— Nem. Nagyon finom. Nagyszerű burgonyaleves, csipetkével.

— Ugyanis a húslevest nem szeretem... — s ezt hangosan mondta, hogy meggyőződjék róla, igaz-e?

Megrezzent. Nem igaz — vallota be önmagának — szereti a húslevest. Persze, hogy szereti. Húsleves metélttésztával, igazán finom.

A pincér a törlőruhával csapkodta az asztalt. A határozatlan ember érezte, hogy a döntés pillanata elérkezett.

— Burgonyalevest kérek — mondta ki keményen, mint egy kuriai elnök s amikor a pincér elindult utánakiáltott: — Halló! Hozzon mégiscsak... — és ideérve legyintett és így fejezte be: — Eh, maradjon csak burgonyaleves...

És egész nap bánta, hogy nem húslevest evett.

Boldog pesti fogyasztó

Bognár polgármester: Nézze, mi mindent tartalékolt a főváros.
Fogyasztó: Tyű, de jól fogok lakni 1948 januárjában.

Taszilokrácia

Tasziló már jó pár perce beszélget Agenorral az Emke-sarkon, amikor egyszerre csak észbekap:

— Tyű kérlekalásan, minket föl fog itt írni a rendőr!

— Miért írna föl itt minket a rendőr, hisz nem csinálunk semmi rendellenest, kérlekalásan.

— Dehogynem kérlekalásan. Már harmadszor mutat szabadot a lámpa és mi egyszer sem mentünk át az úttesten.

Arisztokretének

— Tegnap kint voltam kérlekalásan a Lipótmezőn, meglátogattam szegény Agenor barátunkat és képzeld azt hitte, hogy én Napoleon vagyok.

— Az semmi kérlek, engem valaki tegnap meg éppenséggel istennek nézett.

— Ne mondd, kérlekalásan, hogy lehet az!

— Elaludtam a moziban az utolsó előadáson s amikor már mindenki hazament, arra ébredek, hogy a jegyszedő rázza a vállam és ijedten mondja: „Szent Isten, maga még mindig itt van?“

Hol a gyufa?

— Mi van magával, Gugyerák?
— Vettem kétezer doboz gyufát.
— Minek az magának?
— Hát nem tudja, hogy nem lehet kapni?

Megoldás

A tanító arról tart előadást az iskolában, hogy a lélek is lehet tisztátalan. Aztán felszólítja Skripácot:

— Mondd, fiam, mit csinálsz akkor, ha a tested piszkos?

— Fogok egy szappant és megmosom.

A tanító bólint:

— Helyes. Na és, ha a lelked piszkos?

— Akkor gargalizálok.

A technika haladása

Olvassuk, hogy ámokfutó autó garázdálkodott. Ebből is látható, hogy már megkezdődött az ámokfutás gépesítése. — Már régen panaszkodnak az ámokfutók, hogy nem bírják az iramot. Több jóképességű ámokfutó bokarándulást kapott ámokfutás közben és kénytelen volt leállni. Más ámokfutók kifulladtak és kénytelenek voltak csekélyebb sebességre áttérni, így azonban az elérhető eredmény sokkal silányabb.

Most végre korszerűsítették az ámokfutást. A jelszó: kényelem, biztonság, gyorsaság! Elmultak már azok az idők, amikor az ember gyalog volt kénytelen ámokot futni.

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön

Felelős szerkesztő: **DARVAS SZILÁRD**

Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**

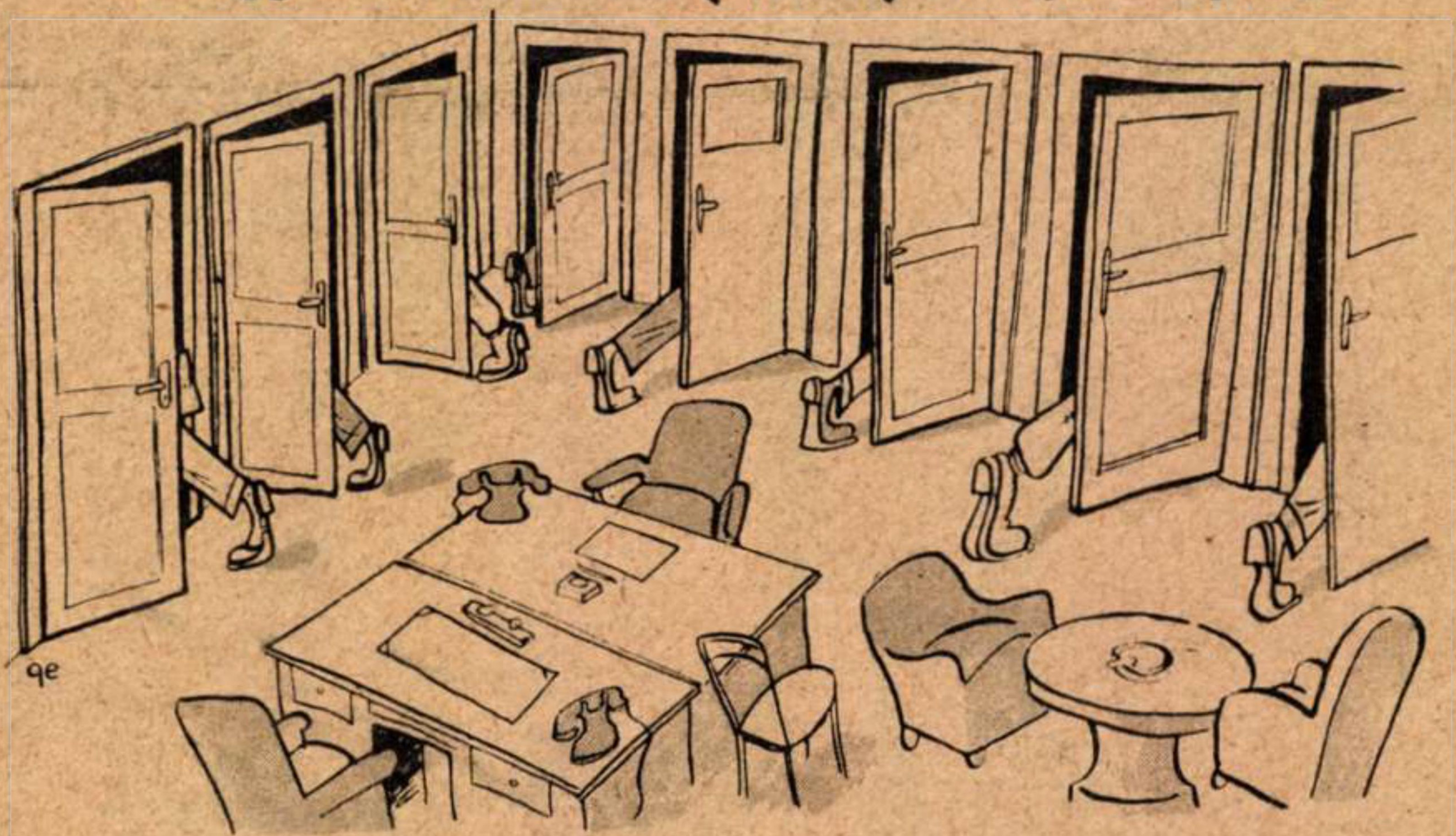
Felelős kiadó: **ELEK LÁSZLÓ**

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

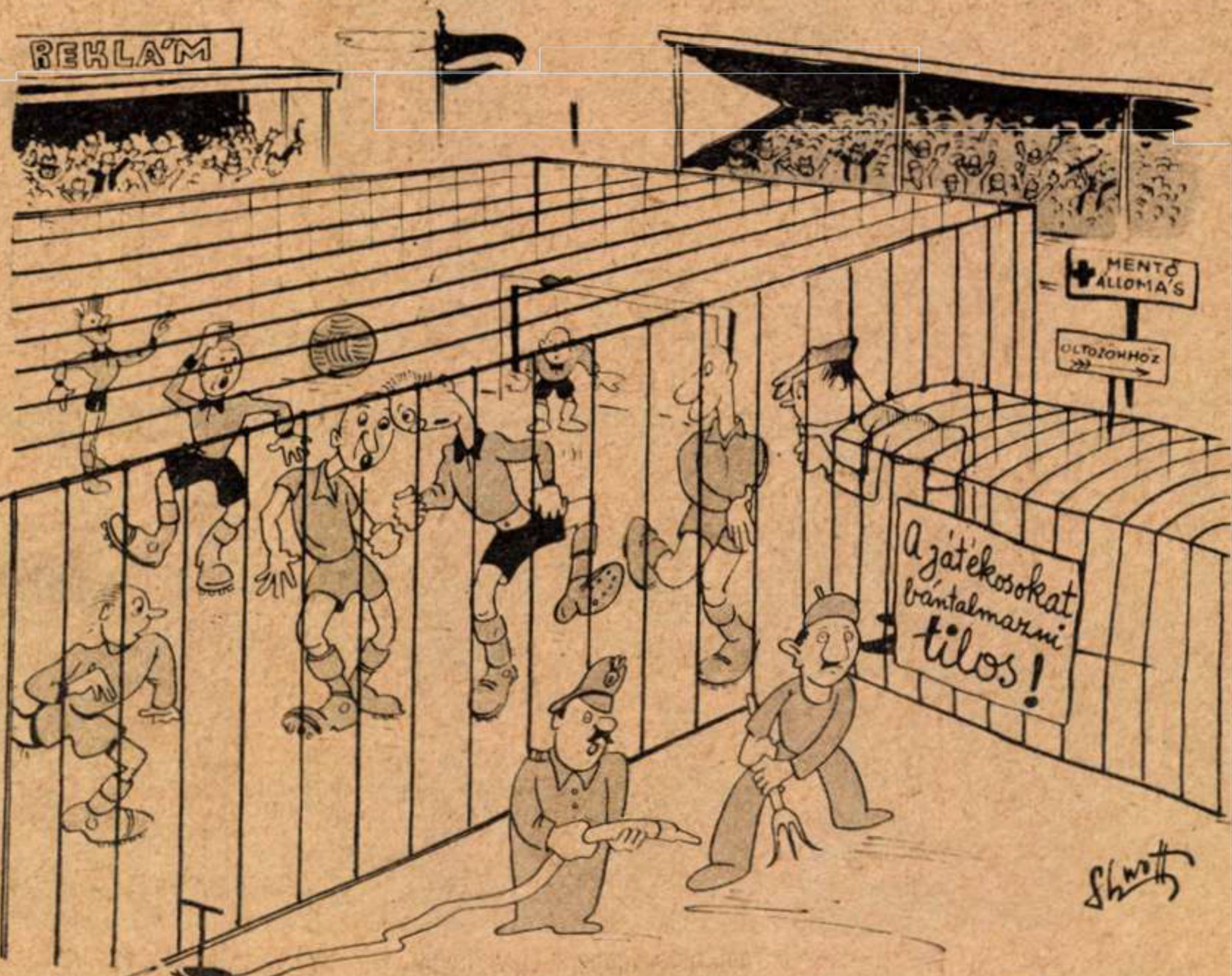
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein. Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

A Független Demokrata (Pfeiffer) Párt párthelyisége

Ha a közönség továbbra is bántalmazza a futtballistákat

Este féltíztől tilos a neonvilágítás

Sötét Ödön: Kijátszottam a rendeletet! Már éjfélre jár, és én még mindig világítok!

Ötórai teán

— Mondja főur, mért számít maga luxusadót?
— Mert ötórai tea után luxusadó jár.
— Hát ide figyeljen! Először is kávét ittam, másodszor pedig már fél hat van.

E HÉTEN

a következő híreket cáfoljuk meg

Nem igaz az, hogy azért nincs krumpli, mert az idei burgonyatermés a föld alatt maradt, hogy ott összeesküdjön a demokrácia ellen.

Nem igaz az, hogy Rákosi Mátyás lába azért fáj, mert gyalog ment New Yorkba, hogy Marshalltól személyesen kérjen húsz dollárt kölcsön.

Nem igaz az, hogy titokban már három hónapja folyik a világháború, Kiskunmajsát atombombával eltörölték a föld színéről és Gary Coopert Moszkvában királlyá koronázták.

Nem igaz, hogy Hekus Dönci elfogta Péter Gábort és hogy Magyarország kivándorolt Pfeiffer Zoltánból.

Nem igaz, hogy De Gaulle nem más, mint Hitler és Göbbels, úgy, hogy az egyik a másik nyakában áll.

Havlicsek bánata

Havlicsek meséli a kávéházban:

— Húszévi házasságom alatt csak egyetlen bánatom volt.

— Micsoda?

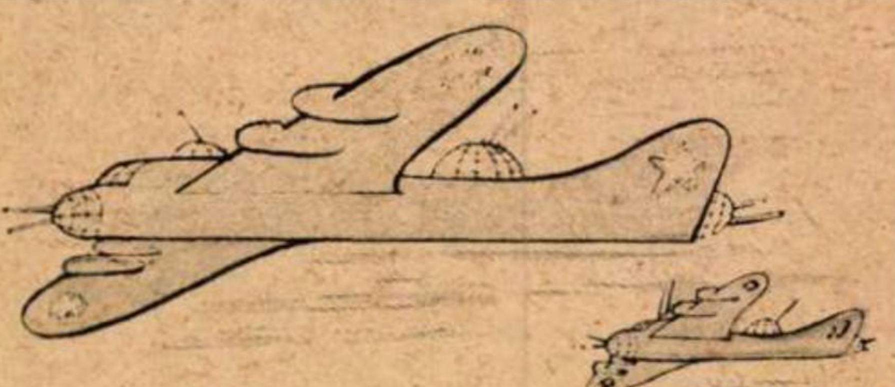
— Hogy megházasodtam.

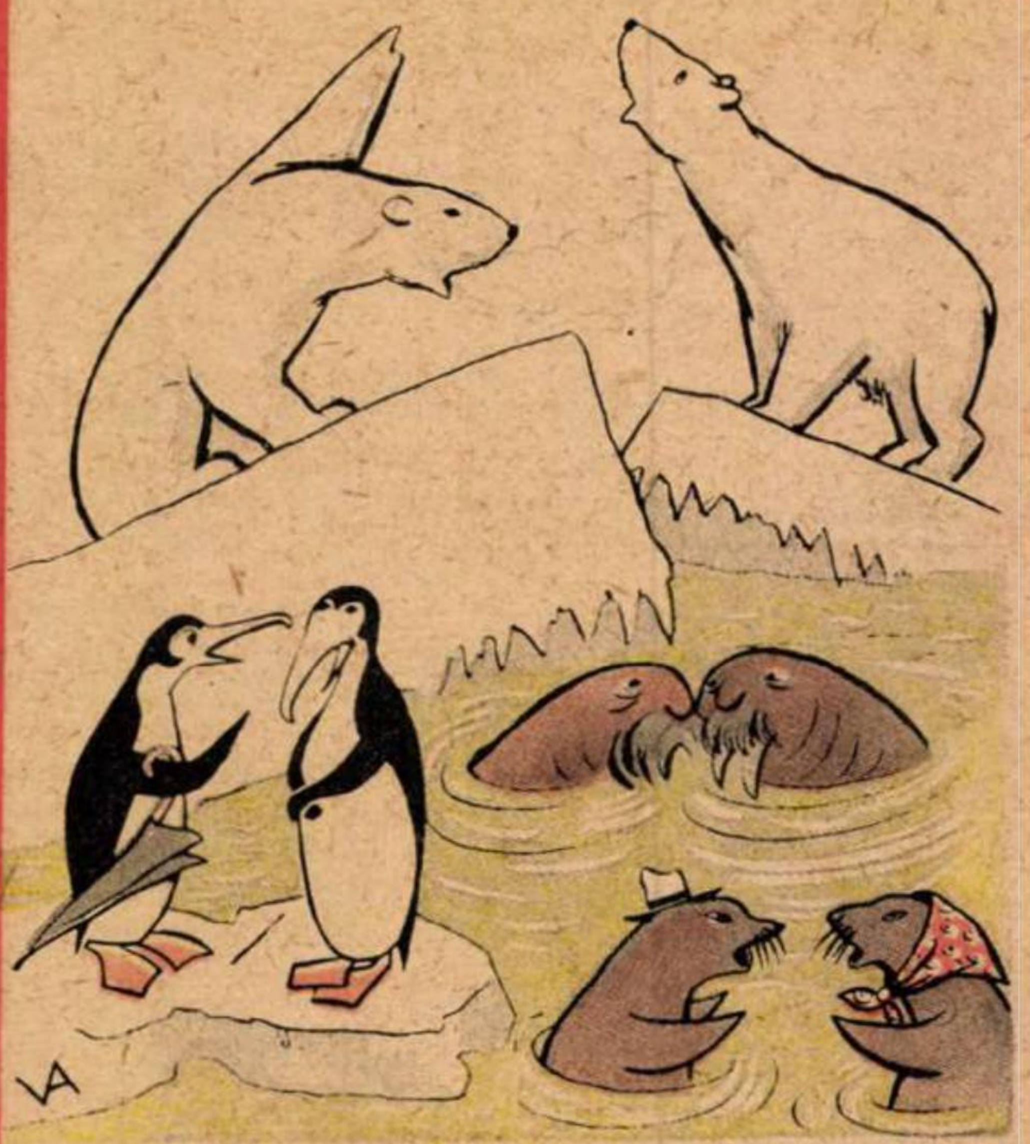

Jékely öröksége

Jékely Lászlótól megkérdezi valaki Amerikában:
— Igaz, hogy örökölt egy házat?
— Igaz, de még nem nyilvános.

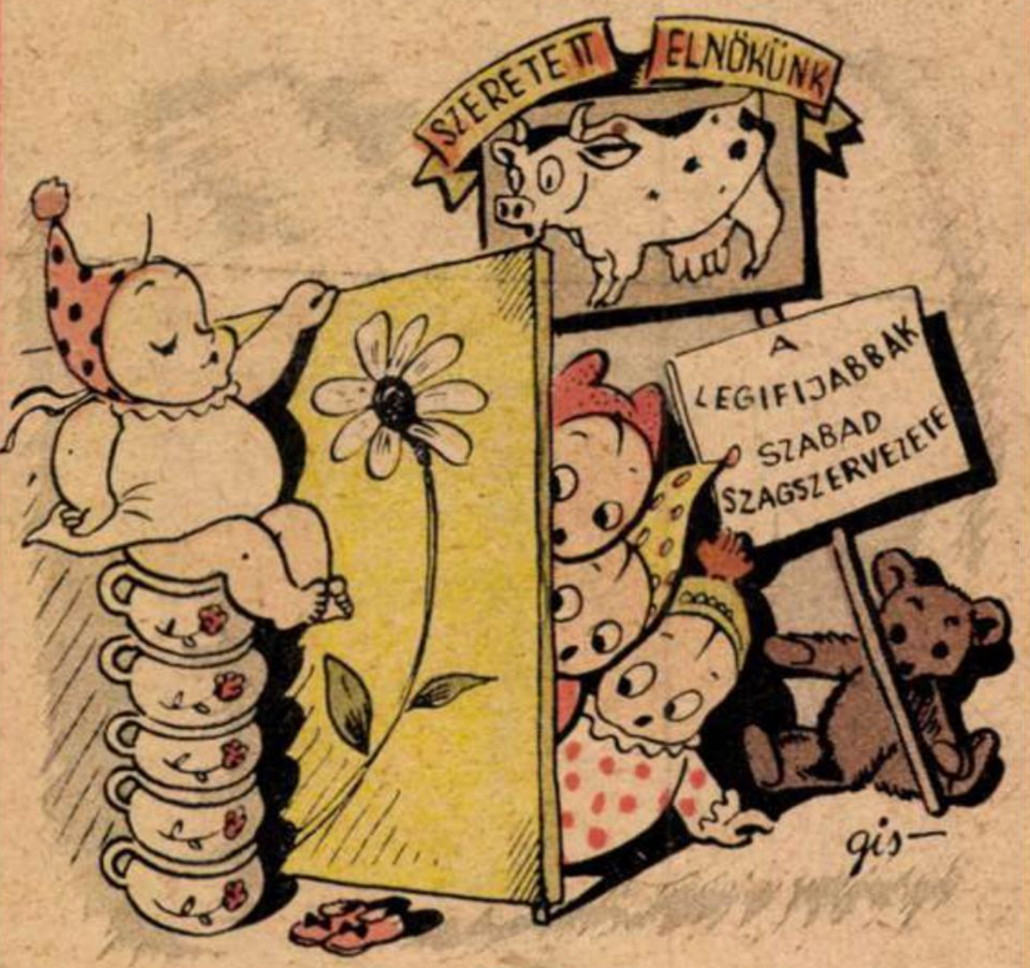
Amerikai haderő az Északi Sarkon

— Látod, ezek azért jöttek ide, hogy a békéért küzdjenek.
— Honnan veszed ezt a marhaságot?
— Minden állat azt mondja.

Egy legifijabb áruhalmozó

Kesergő szerelem

— Éjjel-nappal csak rá gondolok és nem tehetek mást, minthogy egyik képet a másik után festem róla. *(Punch)*